

Онај двојац који нас је, деведесетих, из Европе, све заједно, катапултирао у изолацију "која нема алтернативу" - један предлогом да би се за једног убијеног Србина могло поразмислити о убијању стотину Муслимана, други који је предлагао да се опет ратује за Косово - последњих месеци доживљава провиђење.

Њихови елита, њихови фанариоти који, истовремено, предано служе и "Новом светском поретку" и нашем канцелару и његовом потканцелару, ових дана им фанатично аплаудирају. Дачић парафирао (а Вучић, као и у случају "Бриселског споразума", ни лук јео ни лук мирисао) "ИПАП" којим Србија, руку на срце, не улази у НАТО, али НАТО дуубоко продире у њу. Косово - сходно "Бриселском споразуму" којим се Дачић заветовао да неће блокирати пријем Републике Косово у чланство међународних организација, а први "извршилац" био несрећни Владе ОК Дивац - примљено и у светску тениску федерацију. Да није увек кредибилне Едите Тахири, не бисмо сазнали ни да су канцелар и потканцелар, у потаји, прихватили и укидање (српске) Цивилне заштите на северу Косова.

И, као шлаг на тарту, на комеморацију коју је, поводом 16-годишњице почетка НАТО агресије, ревидирац Вучић организовао под рушевинама Генералштаба, своје дипломатске представнике послале су (вреди побројати): Русија, Кина, Индија, Израел, Белорусија, Египат, Уједињени Арапски Емирати, Мјанмар, Ирак, Алжир, Либан, Куба, Индонезија, Тунис, Сирија, Кувајт, Либија, Катар и Палестина. Изостали су, иако су били уредно позвани (то посебно вреди побројати) сви "наши европски пријатељи": дакле, сви они "наши НАТО партнери" који су нас убијали, па чак и они, лакше је за набрајање, који нас 1999 - попут Исланда и Луксембурга који немају ваздушне снаге, часне Грчке, те "гуштера", тј. тада, тек примљених чланица НАТО, попут Мађарске, Чешке и Пољске - нису бомбардовали!

"Ако је Провиђење допустило да се ово дело успешно обави, онда је наша странка била оруђе Провиђења", казао је, испраћајући 1938. годину, онај, откако је света и века, најпознатији, сликар, рођен у градићу Браунау, на аустријско-баварској граници. О, признајете, дозлабога, некреативним покушајима преумљења колективне свести овог народа, о индоктринацији грађана једног колонијалног поседа, као што је Србија данас, о стварању "новог човека" по Вучићевом калупу, све је речено у програмским начелима власти у Недићевој Србији под Немцима: "...Ми, у ствари, улазимо тек сада у један прави рат: у рат са својим познатим заблудама и недостацима. Улазимо у рат за наше потпуно отрежњавање и национално оздрављење..." ("Ново Време", 24.5.1942)

Уместо да нам га безуспешно "препевавају" (и, успут, два века од Другог српског устанка кандидују за "коцу Милоша") разни Вулини, Гашићи, Ђурићи, Павићевићи и остале ситне улицице из његовог шпајза, уместо да за скупе, не знамо чије, паре ангажује Ентонија Блера кога је Окружни суд у Београду, осудио на 20 година, за ратни злочин над цивилним становништвом - Вучић је, ако се већ пали на Енглезе, могао лепо да прелиста неко штиво о историји колонијалне пропаганде. А у сваком пише да је задатак британске пропаганде увек био да оправдава чињеницу да једна четвртина планете припада само једној нацији, да су енглески топови остале народе отерали са седам мора, да једно мало острво експлоатише најважније природне ресурсе целог света... Уместо искреног одговора, Енглези су увек нудили лаж, по идиотској формули: "Добро је имати мир, а ко нарушава мир, тај није поштен! Све што ми радимо добро је, а све што непријатељи Британије желе и раде, рђаво је!"

(Данас)